

[Vesterager.]

portagebevillinger paa Færøerne. Det er jo saaledes — det blev ogsaa fremhævet af den højtærede Handelsminister —, at det er Ministeren, der skal meddele Bevillinger, og enhver som helst kan altsaa ikke give sig til at drive Kolportage — saadan maa jeg i alt Fald forstaa den højtærede Handelsministers Udtalelse.

Vi har i det øvrige Land Frihed til at drive Kolportage, og vi mener, at paa Færøerne, hvor der er de store Afstande og de spredte Bebyggelser, har Udbredelsen, særlig af kirkelig Litteratur, haft stor Betydning, og mit Parti og jeg kan ikke se nogen Grund til, at man paa dette Omraade uden videre skal gennemføre en særlig Lov for Færøerne. At der kan komme daarlige Bøger i Omløb ad denne Vej, er noget, jeg gerne vil indrømme, men en saadan Risiko løber man jo ofte; men man kunde dog maaske overveje, om der ikke gennem Bevillingerne kunde gøres noget for at bremse dette, hvis der paa dette Punkt er noget uheldigt.

Vi kan altsaa ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Vi synes, det er for rigoristisk, og vi mener, at den Virksomhed med Hensyn til Kolportage, der er udfoldet paa Færøerne, er Bevis for, at den gældende Ordning har været til Gavn, thi der er solgt mange gode Bøger deroppe gennem denne Kolportage, og dette vil vi ikke uden videre være med til at standse, selv om der, som sagt, kan være enkelte Ting, som kan synes mindre heldige. Det maa man kunne finde Midler imod uden at gaa til en saa rigoristisk Bestemmelse som den fuldstændig at ophæve Loven.

Kristian Nygaard: I Modsætning til den ærede konservative Ordfører (Vesterager), der nu forlod Talerstolen, vil jeg gerne udtale følgende: Efter den Stilling, som Lagtinget, Amtmanden over Færø Amt, Kirkeministeriet og Statsministeriet har taget til den bestaaende Kolportagebevilling paa Færøerne, hvorefter det nu i et Lovforslag paa 10 Ord foreslaas at ophæve den bestaaende Ordning, kan mit Parti medvirke til, at dette lille Lovforslag vedtages, saaledes at alle interesserede paa Færøerne paa dette Omraade stilles lige.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg takker de 3 ærede Ordførere, der har givet Tilslutning til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 127 af 9. April 1938 om en midlertidig Sukkerordning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3873; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 875).

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Valdemar Thomsen, Elbæk-Jessen, J. S. Foget, Hartel og Jens Thomsen:*

Foran Lovforslagets Tekst indføres:

„§ 1.

Til § 9 i Lov Nr. 127 af 9. April 1938 om en midlertidig Sukkerordning føjes: „samt til af Sukkerfondens Midler at supplere den Dyrkerne for 1938 tilkommende Tantieme op indtil et Beløb af 30 Øre pr. Dobbeltcentner.“

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Peder Nørgaard): Paa Baggrund af Forhandlingerne her i Salen ved første Behandling af det foreliggende Forslag maatte det forventes, at de store Partier vilde blive enige om Gennemførelsen af Lovforslaget. Det vil derfor ikke vække Overraskelse, at jeg her paa hele Udvalgets Vegne under Henvisning til den afgivne Betænkning kan anbefale Forslaget om en 1-aarig Forlængelse af den midlertidige Sukkerordning til Vedtagelse uforandret.

Det har da heller ikke været selve Lovforslaget, der særlig har lagt Beslag paa Udvalgets Opmærksomhed. Drøftelserne har drejet sig om de Ønsker, som Sukkerroedyrkerforeningerne er fremkommet med i Anledning af, at Høstens lave Sukkerprocent vil gøre Sukkerfabrikkernes Driftsresultat mindre godt end sædvanligt. Dette har til Følge, at Roedyrkerne ikke kan gøre Regning paa, at Tantiemebeløbets Maksimum paa 30 Øre pr. Dobbeltcentner kan naas. Efter hvad der i Øjeblikket foreligger, maa Dyrkerne være forberedt paa, at Suk-